

صعود خداوند ما عیسی مسیح

در سه قرن اولیه زندگی کلیسا، خاطره راز صعود پدر جلال خداوند همراه با راز رستاخیز بود. در واقع صعود، آخرین گام از نزول "خادم یهوه" می باشد. گذر شگفت انگیز زندگی است که از قبر پیرون می آید، رستاخیزی که از سقوط سرچشمه می گیرد و صعودی که از قعر هاویه به پا می خیزد. د

پس از آن دوران، مراسم عید صعود در شهر انطاکیه همراه با عید پنطیکاست (نزول روح القدس) برگزار می گردید (از اواسط قرن چهارم میلادی) بنابراین برگزاری این عید بر حسب گفتار اعمال رسولان به صورت قطعی چهل روز بعد از عید رستاخیز تعیین گردید.

در پرتو نور راز صعود خداوند، می توانیم درک عمیق تری از جنبه اسرار آمیز و باطنی راز کلیسا، داشته باشیم. آری! در واقع کلیسا در حضور خداوند جلال یافته، بر دست راست پدر نشسته، زندگی می کند. خداوند کلیسا همان خداوند تاریخ است که از انتهای زمان بازخواهد گشت. از هم اکنون کلیسا آگاه است که بطور ناگسستنی به عیسی مسیح توسط آن بشریتی که او بر آسمانها برده، ملحق می باشد. با وجود اینکه در انجیل و در اعمال رسولان حضور حضرت مریم در زمان صعود مسیح مطرح نگشت، جماعت مسیحیان اولیه اعتقاد راسخ داشتند که حضرت مریم در همه موارد مهم زندگی پسرش حضور داشت. این ایمان کلیسای اولیه هم در متون مذهبی و هم در تمثال های بازمانده از آن دوره کاملاً منعکس می باشد.

در دعای کلیساهای شرق در رابطه با روز صعود ، مسیحیان ، حضرت مریم را این چنین می‌سرانیدند : سزاوار است آن کسی که پیش از هر انسان دیگری به عنوان مادر عیسی ، در روز رنج و عذاب او حضور داشت ، در زمان جلالش نیز بتواند از شادی و سرور لبریز گردد.

در برگزاری عید صعود خداوند ما ، فراموش نکنیم که ما انسان هستیم و هنوز در این دنیای فانی در چهارچوب احساسات و ارتباطات انسانی قرار داریم . در تجربیات زندگی به خوبی می‌دانیم که رفتن و ترک نمودن دنیا بدون رنج و عذاب میسر نیست. چه برای کسی که ترک کرده و می‌رود و چه برای کسی که می‌ماند و به زندگی ادامه می‌دهد. حتی اگر عزیمت ما برای هدف بالاتری صورت گیرد، همواره مسئله جدائی توأم با ناراحتی، غم و عذاب است . لیکن زمانی که خداوند ما عیسی مسیح دنیا را جهت بازگشت بسوی پدر ترک می‌نماید ، اناجیل به ما می‌گویند که شاگردان لبریز از شادی بودند (لوقا ۲۴: ۵۳) از دیدگاه انسانی این امر قابل درک نمی‌باشد زیرا به خاطر جدائی از مسیح بجای غرق شدن در غم و غصه آنها سرشار از شادی و سرور بودند. تنها در کلام خداوند می‌توان علت و دلیل رفتار شاگردان را درک نمود. برای زمانی طولانی عیسی مسیح شاگردان را جهت لحظهٔ صعود خود آماده ساخته بود. بنابراین روزی که آنها با این واقعه روبرو شوند، از صمیم قلب آگاه بودند که عیسی در عین حال که بسوی پدر بازگشت می‌نماید، برای همیشه نیز با آنها باقی می‌ماند .

امروز به خوانندگان عزیز "پیام" چندین متن معرفی نموده تا بتوانند به مفهوم وعده عیسی به شاگردان عزیزش ، یعنی رسولانی که ستون‌های اساسی کلیسا می‌باشند ، عمیقاً پی ببرند .

عیسی قلب شاگردانش را با این حقیقت که "امید" مافوق درد و غم جدائی دنیوی بوده و "ایمان" نیز مافوق احساس و عاطفه انسانی است، آماده کرد . باشد که این رفتار شگفت‌انگیز عیسی قلب شما خواننده عزیز را تماماً در بر گرفته و ظرافت و حکمتی که مسیح جهت آماده ساختن قلب دوستانش (شاگردان) به کار گرفته، در شما موثر باشد .

بگذاریم که در سکوت و تنهایی، "کلام خدا" زندگی انسان را که تشنه محبت الهی است، بارور سازد .

متی ۲۸: ۲۰

اعمال رسولان ۱: ۴، ۵، ۸

لوقا ۲۴: ۴۹

یوحنا ۱۴: ۱۶-۱۷

یوحنا ۱۴: ۲۶

یوحنا ۱۵: ۲۶-۲۷